

Středočeské divadelní hry

v Nymburce

Milí divadelní přátelé!

Vítáme Vás v Hálkově divadle v Nymburce na jubilejních dvacátých Středočeských divadelních hrách v Nymburce. Konají se na tom nejsprávnějším místě, neboť stánek, ve kterém hrajete, vznikl z ochotnické nepřerušené práce zanícených nymburských ochotníků. Až do roku 1963, tedy za stotři let od založení stálé a nepřerušené činnosti ochotnického spolku Hálek, došlo k vnitřní úpravě budovy ze státních prostředků. Do té doby byla činnost zaměřena k trvalému budování tohoto divadelního stánku a vyvrcholila v letech 1934 - 1936, kdy bylo divadlo předáno k užívání veřejnosti v půdorysu, který má dodnes. Přestavba z třicátých let byla zaplacená intenzivní činností souboru ve válečných letech.

Jak vypadalo divadlo původně?

V roce 1860 se hrálo v pronajaté chodbě kláštera. Byla půdorysně téměř shodná s úrovní dolní hospodské šatny. V roce 1961 byl povolen pronájem prvního poschodí starého kláštera, které do té doby sloužilo jako skladiště, šatlavna a mýdlárna pro sebevrahy a utopence.

Ještě v téže době byl sál ochotníky vyklizen, zhotoveno vyvýšené jeviště s plátěným proscéním, pomalovaným na honosný mramorový obklad. Jeviště bylo osvětleno petrolejovými lampami. Nad hledištěm visel kovaný lustr rovněž s petrolejovými lampami. Strop byl prkenný, podbitý na krovy klášterní kópule. Když se střechy vypadl šindel, bylo vidět oblohu. Hlediště obsahovalo 160 sedadel v přízemí a 36 na galerii. Jeviště od hlediště oddělovala o přestávkách bleděmodrá, hedvábná opona. Adaptace si vyžádala náklad 2.500 Zlatých, které zapůjčil obchodník a ochotník Václav Brzák... Soubor měl 132 aktivních členů.

Další úpravy

Pokračovaly po celou dobu trvání spolku, vlastně až do dnešních dnů. Do budovy kláštera se v roce 1870, v době svého vzniku, nastěhovala tělovýchovná jednota SOKOL a celou budovu vykoupilo obecní zastupitelstvo. Poté začla rozsáhlá adaptace objektu, ve kterém také vznikala divadelní sál. Adaptace byla počítána za částku 22.119,35 Zlatých. Při přestavbě se naráželo, právě tak jako později v letech 1934 a dále 1963 na stavební překážky. Klášterní zdivo odolávalo, práce se tehdy i později protahovala. Po dobu přestavby hráli ochotníci přes léto v improvizované aréně Na Ostrově. Jako vzor divadelního sálu byla převzata podoba Dusíkova divadla v Čáslavi. Proscénium i lóžové balustrády byly ozdobeny sádrovými reliéfy. Jeden z nich můžete vidět v naší místnosti tradice. V roce 1877 převzal čilý amatérský soubor do svého názvu jméno pěvce Večerních písní Vítězslava Háška.

Při poslední stavební úpravě byly shledány ve zdivu a pod klenbami kosterní nálezy. Šlo o tělesné pozůstatky vojáků, kteří ustupovali přes Nymburk po bitvě u Hradce. Poslední klid našli ve starém klášteře.

TEDY POZOR, SLIČNÉ AMATÉRSKÉ HEREČKY! HRAJETE VLASTNĚ V MÁRNICI A DAVNÉM POHŘEBIŠTI.

Ujišťujeme však, že těmito prostorami vane pouze duch ochotnického nadšení s úctou ke všem našim předchůdcům a s věčnou touhou být prospěšným potřebám nové doby.

Jak vlastně začaly SDH v Nymburce

Po šestiletém uzavření Hálkova divadla v letech 1962-68 pro nevyhovující elektroinstalaci a následné přestavbě foyeru, kterému padla za oběť někdejší zkušebna, se znovu divadlo otevírá 26. října 1968. Na železnou oponu se jako poslední práce ztvárňuje obraz Alfonse Muchy - Podání Nymburských Bohu a Pražanům. Dopoledne se koná slavnostní Matiné a večer slavnostní premiéra Lope se Vegovy hry Fuenteovejuna. Hálek nepřerušil svoji činnost ani po dobu přestavby. Naopak se připravoval na otevření divadla. Za šest roků nastudoval několik premiér a podnikal zájezdy. S hrou Edvarda Albeeho Kdo se bojí Virginie Woolfové se zúčastnil 37. Jiráskova Hronova.

Po premiéře Fuenteovejuny jsme po představení seděli v novém foyeru a mluvili o svých plánech. Byl mezi námi také Dr. Jiří Beneš šéfredaktor Amatérské scény, zanícený amatérský pracovník, režisér souboru Máj. Navrhli jsme mu, že z nacvičených her vytvoříme divadelní přehlídku. Ten nápad jsme uskutečnili a pro obecnostvo nazvali Festival Středočeské divadelní hry. Hálek na festivalu odehrál sám hry: Slavnostní matiné, Fuenteovejuna, Věčně tvůj, Kdo se bojí Virginie Woolfové, Zlatovláska, O princezně, která neuměla vyslovit "ř", Výtečníci a Tramvaj do stanice Touha. Vše od 26. října do 31. prosince 1968... Od příštího roku jsme plánovali SDH s účastí našich přátelých souborů Scéna Kralupy, Havran Veltrusy, ZDŠ Čáslav, Scéna Libochovice, Divadelní studio Beroun, Máj UKDDS Praha, ZK ROH Sklárny Kavalier a samozřejmě Hálek Nymburk. Při výběru bylo pamatováno na všechny, kdo nám naší zájezdovou činností pomohli udržet naši nepřerušovanou činnost od 3. září 1860. Nový festival začal neustále, na základě přátelských vztahů mezi soubory.

A jak bylo dál?

Od roku 1971 převzal záštitu nad festivalem SKNV Praha spolu s místními orgány a festival byl povýšen na Krajskou, soutěžní přehlídku divadelních amatérských souborů Středočeského kraje. Druhá její část se koná, jak známo v Rakovníku.

Pro pořádek se sluší ještě vyjmenovat účastníky první soutěžní přehlídky v roce 1971. Stali se jimi:

ZK ROH Sklárny Kavalier s hrou Než kohout zazpívá, Divadelní soubor Slaný s hrou Kolébka, Kolár AZNP z Mladé Boleslavi s hrou Neklidné stáří a divadelní soubor Hálek Nymburk s hrou Lidé, bděte!

Tolik jsme chtěli připomenout před zahájením 20. ročníku Středočeských divadelních her v Nymburce. Až se za týden zavře opona za hrou Caesar, můžeme radostně zavolat: 20. SDH skončily - necht jejich pokračování žije až do nového tisíciletí.

ZPRAVODAJ JUBILEJNÍCH 20. STŘEDOČESKÝCH DIVADELNÍCH HER
V Nymburce
číslo 2

Mimosoutěžní zahájení

Jako host přehlídky vystoupil vyspělý amatérský soubor NOVÉ DIVADLO KD kpt. Jaroše, Mělník. Za svoji více než pětatřicetiletou činnost si získal soubor řadu uznání ve všech pořádaných festivalech, soutěžích a přehlídkách. Jeho amatérští herci byli oceněni mnoha cenami za herecké výkony. Právem bylo očekáváno vystoupení souboru na 20. Středočeských divadelních hrách v Nymburce, zejména, když soubor hrál hru zasl. umělce Miroslava Horníčka DVA MUŽI V ŠACHU. Soubor přijel po šestnácté hodině a mohlo začít...

...přivítání souboru na 20. S D H v Nymburce

V sedmáct hodin nastoupil soubor v početném složení, neboť kromě účastníků na inscenaci přivezl další příznivce, na schodišti ve foyeru Hádkova divadla v Nymburce. Prostorami divadla zaznělo Mozartovo Divertimento v podání Dechového tria Komorního orchestru DKŽ Nymburk. poté hosty přivítala za Odbor kultury ONV s. Alena Bondarczuková. Slova se dále ujal místopředseda Městského národního výboru v Nymburce s. Milan Moc. Vyznal se nejprve ze své lásky k divadlu a hlásil se ke svému členství v Hádku, kde dlouhá léta pracoval. Srdečně přivítal hosty za Radu Městského národního výboru a popřál jim úspěch před obecenstvím.

Dále ještě přispěli k slavnostnímu zahájení krátkými uvítacími projevy, plnými přátelství, zástupci patronátních závodů:

Okresního výboru Svazu družstevních rolníků
Státního semenářského statku v Nymburce
VDI DISK Říčany, závod Nymburk
Středočeské vodovody a kanalizace, závod Nymburk
Tělovýchovné středisko Jana Švermy v Nymburce
Podnik výpočetní techniky Nymburk
Obchodní sladovny, k.p. Prostějov, závod Nymburk
Závod oborové mechanizace Nymburk
Zástupci divadelního souboru Hálek DKŽ ROH Nymburk

za soubor poděkoval režisér Vladimír Dědek. Skromně přijímá soubor květinové a věcné dárky na přivítanou, ale všechno ostatní nám poví raději až po představení...

Slavnostnímu zahájení byli přítomni za Středočeské krajské kulturní středisko soudruzi
TOMÁŠ WEISS, vedoucí SKKS Praha
Dr. MILAN STROTZEK, metodik pro divadlo ZUČ SKKS Praha
Oba hosté se zúčastnili představení, po kterém souboru s. Strotzek poděkoval za účast a stále výborné představení, které soubor prevozuje již třetí rok.

A pak to začalo...

V hledišti byla nasvícena železná opona s lunetou 3,5 x 8 metrů Alfonse Muchy, obrazu představujícím výjev Poddání města Nymburka Bohu a Pražanům. Reprodukovaně zazněla znělka Středočeských divadelních her a po ní, z levé nasvětlené lože, kvintet tanečního orchestru DKŽ s. Zdenka Kovaříka zahrál fanfáru pro tři pozouny a dvě trubky.

Co bylo naprosto ojedinělé...

...působilo mile a překvapivě, byla skutečnost, že místopředseda Městského národního výboru s. Milan Moc zahájil svůj uvítací projev před oponou a obecenstvem, vlastním přednesem básně Josefa Kainara DIVADLO. Říkal verše prostě jako člověk, který nechce vystupovat a přesto chce žít pesní. Nestydí se za svůj projev a nastoluje jím atmosféru. Hlásí se svým způsobem ke svému citu. Následovalo několik přivítacích slov, vzpomínka na uplynulých devatenáct ročníků a prohlášení, že 20. jubilejní Středočeské divadelní hry jsou zahájeny...

Představení par excellence

Pětice herců z Mělníka začala rozplétat jemné předdivo Horníčkovy textu. Každý Horníčkův text je obtížný jednak autorovou filosofií, dílem tím, že v každém komentáři hry slyšíte vlastně osobitý projev Horníčkovy osobnosti. A tato hra o malichernosti mužských ctižádostí v přítomnosti ženských půvabů je těžkým úskalím. Musí proběhnout dlouhá expozice, aby divák pochopil oč vlastně běží. Mělnickým se zdařilo stupňování počátečního klidu až do strhujících komediálních scén, kdy již obecenstvo bylo vtaženo do hry a odměňovalo jednotlivé výstupy bouřlivými potlesky. A naprosto vyšlo vyústění komedie. Však také režisér po představení doznal, že konec přepracovali ještě po dvaceti reprisách. Je těžké pochválit někoho z hrajících ženské či mužské role více - Biancu či Guliettu, Marcela nebo Gullacoma a tak tedy pochválíme Poutníka. On byl totiž režisérem hry. A tak Jiříno, Milado, Milane Ládo promíte, ale Vladimír Dědek - "rejža" se na vašich výkonech výrazně podepsal.

A tak tedy, Vladimíre:

"Kolikáté hrajete dnes představení?" "Dvacáté druhé." "Jak dlouho jsi to zkoušel?" "Dva roky. Já nikam nepospíchám. Jdu s hrou ven, až si myslím, že je to dobré." "Kolik členů má váš soubor?" "Dnes přijela asi polovina. Druhá polovina zkouší novou hru. Já také." "Kterou?" "Tři na lavičce." "Víš, co se mi zdálo na hře nejzdařilejší? Že jsi spojil stronzy vlastně výstupy z obrazů v Sedle a v Usedlosti. Dopad stejného myšlení obou šlechticů ve formě situačních vtípů a stejných vyjadřovacích a pohybových prostředků se časově přiblížil a lépe vyzněl, než při normální inscenaci, kdy se obraz v Sedle hraje samostatně, zvlášť." "Bál jsem se toho zásahu a konzultoval jsem jej s Miroslavem Horníčkem. Dal mi naprostou režijní svobodu, pokud nebudu vulgární a zachovám myšlenku hry. A to jsem nebyl." "V žádném případě. Blahopřeji ti!"

A co obecnstvo?

Ihned po představení jsem proběhl foyerem. Všude rozesmáté tváře. Krátce jsem zastihl paní Marii Effenbergerovou, učitelku řečí a překladatelku DILIA. Je na všem, co se podniká v nymburské kultuře a velmi často v Praze na divadelních představeních a koncertech. Zeptal jsem se jí:

" Co vy na to? "

" Báječné. Vyřídíte jim, že tak svěží a bezprostřední představení jsem dlouho neviděla od amatérského souboru. Byli báječní, hráli hravě, s citem míry a sršela z nich radost z toho, co dělají. "

" Vyřídím to rád, protože mám shodné pocity. Mohu to zveřejnit? "

" Samozřejmě. "

A přece organizační kaz....

...Organizátoři udělali poctivě vše, co bylo v jejich silách a přece jen něco "ulítlo". Obecnstvo vesele debatovalo o přestávce ve foyeru, když se roznesla zpráva, že hra pokračuje. Zvonky v hledišti mlčely... Myslím, že ti, kdo odevzdali tisíce představení v zákulisí, vědí, jak se u nás zahazuje. Po vysvětlení se uvedlo vše na pravou míru. Mělničtí jim řekli, že si vše udělají sami. Včetně opony. O zvonku však domluva nenastala... A tak promínte, Mělničtí, příště budeme zvonit o to víc. A rádi jsme přijali váš vtíp, že jste rádi, když lidé neutíkali po přestávce ven, ale po schodišti zpět do hlediště... Tak příště budeme zvonit.

Téměř hladový konec

Po výkonech přišel soubor ke slavnostní tabuli. Kolektiv se s narůstajícími minutami po sobě díval a popíjel. My, kdo hrajeme, víme co je herecký hlad po představení. Pro nasycení se však jaksi nic nedělo. Když to začínalo být trapné, zavolal Honza Řahounek do restaurace Záložna, kdy přijdou s objednanou večeří. Udivaný zástupce vedoucího mu sdělil, že nic neví. Nastal shon, jízda autem proti dopravním předpisům a konverzace s příslušníky. Naštěstí pochopili a prominuli přestupek, čímž naší člence zachránili "papíry". Místo obloženého žebra, po hodinové pauze, vzali prohladovělí Mělničtí za vděk sáňkovou mísou. Také z toho je vidět, že nic není dokonalé a na všem se musí dál pracovat. Na divadle, jako na organizaci.

Mělničtí, lamte si dál úspěšně vazy a u nás v Nymburce kdykoliv nashledanou!

První soutěžní představení

V neděli 22. března se představili s prvním soutěžním představením členové Divadelního souboru HAVLÍČEK Domu kultury ROH k.p. Spolana Neratovické. Přijeli s hrou Bernarda Shawa PYGMALION. Již ohlášení titulu velmi usnadnil předprodej vstupenek a poznamenalo atmosféru očekávání jakousi nedočkavostí.

Uvítací část

Dle plánu organizace hracích dní, nastoupil soubor v 17.00 hodin na schodišti ve foyeru divadla, aby se vzájemně představili členové souboru a zástupci patronů, funkcionářů, institucí a organizátorů. Soubor přivítali:

- Soudružka Stretzerová za Odbor kultury ONV v Nymburce
- S. Ing. Jan Blažíček za Radu Měst.NV v Nymburce
- S. Kroutilová a s. Urban za Kulturní komisi Měst.NV
- S. Jiří Bohata za Dům kultury ROH železničářů Nymburk
- S. Vejtrubová a s. Hartl za Lokomotivní depo Nymburk
- S. Miroslav Fišer za divadelní soubor Hálek

Za soubor poděkoval za květinové a věcné dárky, i přátelské přivítání, ke kterému opět zahrála Dechové trio Kamorního orchestru DKŽ v Nymburce, soudruh František Živný.

Porota se představuje:

RUDOLF FELZMANN, režisér Divadla pracujících
v Mostě a Malého divadla v
Ústí n. Lab., předseda poroty

JARMILA ČERNÍKOVÁ, dramaturg Umělecké agentury
SKKS Praha

JAROSLAV ŠINDELÁŘ, předseda Krajského poradního
sboru pro amatérské divadlo SKKS

SVATOPLUK SKOPAL, režisér

MILAN SCHEIBAL, dramaturg Žižkovského divadla,
režisér ANEB DIVADLA Praha

Dr. JAN CHARVÁT, inspektor Odboru kultury Stře-
dočeského KNV

PETR KOLÍNSKÝ, scénograf

Dr. MILAN STROTZER, tajemník poroty

Chvilka pro přátele

V mezidobí před začátkem představení jsou ty vzácné okamžiky, kdy si můžeme popovídat s přáteli z jiných amatérských souborů. Tentokrát jsme mluvili s Františkem Živným. Samozřejmě o práci v našich souborech. Vždyť jsme vlastně o inscenaci Pygmalionu věděli před rokem, když jsme Neratovickým zapůjčili nábytkovou soupravu do hry z fundusu našeho divadla.

Za přítomnosti místopředsedy z Hádku jsme si ujednali vzájemná výměnná představení. Ke Dni dětí sehraje Hálek v Neratovicích pohádku, s kterou se zúčastní přehlídky v Libici n. Cid. Ještě v červnu sehrají Hálkovci v Neratovicích hru V+W+J Caesar.

A pak několik otázek:

"Jak dlouho jste zkoušeli Pygmalion? " " S přestávkami jeden rok. Na naléhání jsme uspěli premiéru, abychom se mohli zúčastnit festivalu. Neměli jsme to dělat, pak jsme zkoušeli dál a jinak." "Pokolikáté hru hrajete?" " Dnes po šestnácté. Očekáváme tak pětatřicet repris." " Jaké máte další plány? " " Začneme zkoušet Jak je důležité mítí Filipa." " Jak dlouho trvá vaše dnešní představení?" " Hodinu padesát minut." " To není možné!" " Je. Kombinovali jsme klasický překlad s muzikálovým libretem." " Už se těším. Díky."

Překvapivá návštěva obecnstva

Milí přátelé, vyprodáno! A jen málo těch, kdo se neúčastnili. Vždyť Pygmalionu konkuroval film Angelika a sultán, hraný v kině hned vedle divadla a první díl nového seriálu Jaroslava Dietla v televizi. Bernard Shaw by se usmíval do svých vousů.

Spokojené obecnstvo

Obecnstvo bylo příjemně překvapené inscenací hry. Odměnilo herce dlouhotrvajícím potleskem a usměvavé odcházelo z divadla. Pro řadové diváky se pokus o lepší "stravitelnost" Shawova textu vydařil. Vložené scény, známé z filmového provedení muzikálu, přesvědčivě zahrané, zapůsobily na prosté obecnstvo, neznalé ve své většině kritických rozborů her a hlubších pohledů do psychologie postav. Připomenutí inscenace muzikálové podoby, podtrhlo použití hudby z muzikálu, jako hudby scénické. Podvědomě jsme si uvědomovali, jak ty melodie k Pygmalionu patří. Přesto však právě tyto úpravy, a v tom je nutné souhlasit s porotou, poněkud narušily psychologický růst některých postav. Proměny se totiž udály " za scénou ". Díky vám však, Neratovičtí, za toto svěží představení a brzy u nás nashledanou.

My, neúčastnění přítomní k porotě

Díky vám, vážení, za váš přístup k dílku amatérských pracovníků. Ani v jediném jste se jich nedotkli. Měli jste pochopení k jejich pokusu o zlidovění Shawova textu. Po vašich výrocích se nemusel soubor hroutit a zařikat se, že se dále o nové vize pokoušet nebude. Slova Rudolfa Felzmana, Jarmily Černíkové a Jaroslava Šindeláře byla fundovaná, odborná, působila přátelsky a povzbudivě. Sympaticky působil pokyn, abyste připomínky zvažili a jen tam, kde cítíte jejich oprávněnost, se pokusili o změnu. Koneckonců - váš byl záměr, vaše byla vize a režisér vykonal obrovský kus práce na inscenaci. A mínění obecnstva: s l y š e l i j s t e s a m i .

Tak tedy zase brzy v Nymburce nashledanou.

Výrok poroty

Jako první v přehlídce vyspělých amatérských divadelních souborů Středočeského kraje 1987 v Nymburce se uvedl divadelní soubor HAVLIČEK z Neratovic. Zvolil si k tomu jednu z nejlepších her velkého anglického autora G.B.Shawa "PYGMALION". Autora, který svou satirickou ironií, vtipem i uměním paradoxu, stejně jako dokonalou stavbou postav a mistrovským dialogem vždy znovu láká k novému scénickému ztvárnění. A stejně nás vzrušuje tento Molière 20. století i svým uměním realistického pozorování, karatelstvím neřestí a lidských slabostí současné společnosti, i sympatiemi k lidem, kteří bojují o lepší úděl v tomto světě.

Neratovický soubor vložil do realizace této krásné charakterové konverzační komedie velké a poctivé úsilí. Chtěl se i zdravě inspirovat z dosavadních zkušeností, mimo jiné i ze známého muzikalového zpracování. Tato skutečnost je citelná nejen v problematickém posunu 2. dějství z interiéru na závědiště, ale ovlivnila i celkovou stavbu vztahu mezi ústřední dvojicí Higginse a Lízy. Režie vede sice správně herce k pochopení a tlumočení základního příběhu, rezervy však zůstávají v boji o přesné myšlenkové vedení a vyznění hry, znepřesňuje vývoj některých postav, vede i k nedobré vůli po samoučelné konverzačnosti na úkor významovosti situací a jejich vypracování, i na úkor stavby vztahů postav. / Zvýraznění rozdílu Higginse a Pickeringa, vývoj lidového filosofa Deollitla, otevřenost boje ústřední dvojice " věčného šoku " dvou, stejně již velkých partnerů./

Přes tyto připomínky dokázala inscenace, že máme před sebou vyspělý a perspektivní kolektiv, s řadou talentovaných herců, který je schopen dosahovat ve své práci pěkných a cílevědomých výsledků.

Za poroty

SVATOPLUK SKOPAL

"Kdybychom spolu měli dítě, Mistře, bylo by krásné po mně a geniální po vás."

" Představte si madam, kdyby to bylo obráceně."

" Neznám největšího spisovatele dvacátého století s výjimkou jediného, o kterém mi skromnost zakazuje hovořit."

G. B. SHAW

ZPRAVODAJ JUBILEJNÍCH 20. STŘEDOČESKÝCH DIVADELNÍCH HER
V NYMBURCE
Č Í S L O 4

26. března se porotě a obecenstvu představil Divadelní soubor STUDIO Městského kulturního střediska Kladno. Vybral si nelehký úkol, hru Viktorie Hradské COMMEDIA FINITA, provedenou jako monodrama.

Obvyklý začátek

Na schodišti divadla se v 17.00 hodin shromáždili všichni zástupci souboru, kteří přišli podpořit svoji zástupkyni Miladu Chudobovou, která jediná zpodobuje čtyři postavy příběhu. Oficiální přivítání opět rámeovalo Dechové trio komorního orchestru DKŽ v Nymburce. Soubor pak přivítali:

- s. Marie Vránová za přípravný výbor
- s. Dana Pertlíčková za GR ŽPO v Nymburce
- s. Věnka Tomšů za Sdělovací a zabezpečovací distanci ČSD v Nymburce
- s. Jan Řehounek za divadelní soubor Hálek
- s. Eva Jurkovičová za Kulturní komisi MěNV

Slova té, o které se hraje

Umění je leskem padajících meteorů, věčnost není mu dána. Snad proto, že víc než jiné pro okamžik strhává a že stromy do nebe růst nemohou a nedovedou. Spokojme se tedy okamžiky našeho poslání a buďme vděční osudu, dovolí-li nám po desetiletí, býti tím, čím býti toužíme.

Emma Destinová

A slova té, která o " Ní " hraje

Máte trému?

Strašnou. Kdyby to bylo možné, utekla bych zadním vchodem ještě teď.

To nebylo Vaše přání, stát na jevišti sama?

Co Vás napadá! Když mi to režisér nabídl, tak jsem se nejdřív lekla, pak jsem neprozřetelně řekla ano - a potom jsem už z toho leknutí nevyšla.

Co tomu říkali Vaši kolegové?

Každý herec chce hrát a krásné role především, ale jsem přesvědčena, že "Commedia finita" otevírá dveře i dalším členům souboru. A těším se, že příště budu držet palce v hledišti já jim.

Nebude to indiskretní otázka, když se Vás zeptám, jak dlouho už hrajete divadlo?

Indiskretní může být jen odpověď. Začala jsem v dramatickém souboru LSU, jako žačka ZŠ, takže vlastně pár let...

Mohu se Vás ještě zeptat?

Ne! Raději až potom

/ Z programu DS STUDIO/

Když herec stane sám po devadesát minut na jevišti,
měl by se stát středem obdivu za statečnost, zvláště když jde o amatérského herce a v našem případě o ženu. Hra Commedia finita se v některých případech hraje v obsazení čtyř žen, čtyř různých charakterů - snad lépe říci bezcharakterů. Milada Chalupová se pokusila o obtížný úkol. Hrálá hru o příživnictví, podlosti, závisti a hlouposti, jež k závisti vede, zcela sama. Obecenstvo jí v komorně uspořádaném hledišti odměnilo dlouhými potlesky po každém obraze a na konci hry se mnohokrát rozhrnula opona, když diváci děkovali za její výkon.

Člověk se tolik snaží, tolik chce...

a pak přijde smůla. Nečekaná náhoda po prvním obraze, kdy vypověděl magnetofon. Nastala hluchá pauza plná pazvuků. Když byla porucha odstraněna, reprodukce byla příliš hluchá. Škoda, výběr arií byl na úrovni. Tím více lze obdivovat Miladu Chudobovou, že ji záležitost nevyvedla z míry.

Hodnocení

Dr. Milan Strotzer přivítal hostující soubor po představení a představil jej porotě, pracující ve stejném složení. Omluvil jejího předsedu Rudolfa Felzmannu, který byl služebními povinnostmi vázán jinde a určil zástupkyni s. Jarmilu Černíkovou. Tato uvedla kladenský soubor STUDIO jako "batole" přehlídky a prohlásila za typické, že cestu prošlapává žena a nadto v prvním menodramatu, který se na Krajské přehlídce vyskytuje. Poté předala slovo mluvčímu poroty, jímž byl režisér Svatopluk Skopal. Po podrobném rozboru hry z hlediska režijního pojetí a hereckého provedení, za nepřítomnosti režiséra hry Jaroslava Němečka, ještě za porotu zhodnotil scénografickou složku hry scénograf Petr Kolínský. V diskusi vyplynuly obvyklé zájezdové problémy s ochuzováním scény a přizpůsobováním se místním poměrům. Jednou je jeviště velké, podruhé malé. Nesrovnalosti mohla odstranit lepší práce se světly.

Výrok poroty

Druhým soutěžním představením, druhé části Krajské soutěžní přehlídky, byla zajímavá hra Viktorie Hradské Commedia finita v provedení Divadelního souboru STUDIO při Městském kulturním středisku Kladno.

Ukazuje se, že menodrama se stává stále přitažlivějším divadelním tvarem, i když u amatérských divadelních souborů zatím v mizivé menšině. Za tuto průkopnickou práci kladenského souboru dík.

Cílem autorky nebylo napsání životopisu či nahlédnutí škvírou do soukromí proslulé zpěvačky Emmy Destinové. Předloha je přitažlivá už dějovým půdorysem, který využívá hodnověrných událostí ze života zpěvačky. Všechny fragmenty slouží dramatickému vyklenutí čtyř postav, vypovídajících o malosti a ubohosti některých lidí.

Ve čtyřech monologích je obnažena lidská podprůměrnost, která nesnese nic, co ji přesahuje. Nejde tedy jen o hru o Emmě Destinové, ale o těch kolem ní. Jen tak vynikne, o co jsou menší.

Ražie zůstala inscenací i nespornému hereckému talentu hodně dlužna, chybí přesný a realizovaný režijní záměr, který by navodil dialog jeviště s hledištěm. Herečka by měla být re-

žijně vedena k tomu aby z přesného úhlu hrála téma a situace, nikoliv jen postavy, protože pak, při vší účtě k herecké práci, zůstává interpretka u ilustrace postavy s nedostačujícím odlišením charakterů a vztahů. Herečka, opět nedostatečnou hereckou výstavbou, chvílemi pak postavy prožívá, chvílemi vypráví.

I scéna je zbytečně ilustrativní, vždyť např. klavír mohl být jakýmsi symbolem Emmy Destinové a pomáhat režijními nápady herecké akci. Je třeba se zamyslet i nad nevhodným hudebním závěrem, kdy komorná přichází o pointu svého výstupu, který je i koncem hry a není pak logický.

Vynikající text a nesporně zajímavá herecká práce, nebyly tedy dostatečně režijním záměrem a koncepcí zúročeny.

Přesto dramaturgický výběr i výkon herečky považujeme za veliký a slibný vklad do další práce kladenského souboru. Upřímně se tedy na ni těšíme.

Za porotu

JAROSLAV ŠINDELÁŘ

Žijící, již smíte dosud
všechny tyto krásy smavé zřít,
vzpomeňte si při přeletu
sněhobílých ptáků samot
duše mé, jež dozajista,
vtělena do některého z nich,
znovu vždy se vrací
v místa štěstí svého zašlého.

/Poslední čtyřverší básně E.D.,
sloužící jako epitař na pamětní
desce na břehu Nových řek/

POKUD BUDEŠ ŠTASTEN, BUDEŠ OPLÝVAT PŘÁTELI.
JAKMILE SE KOLEM TEBE SETMÍ, ZŮSTANEŠ SÁM

Publius Ovidius Naso

Ovidiova slova téměř bezezbytku platí pro Emu Destinovou a mohla by se stát motto předvedené hry.

Nashledanou Kladenáci na příštích
Středočeských divadelních hrách
v Nymburce.

ZPRAVODAJ JUBILEJNÍCH 20. STŘEDOČESKÝCH DIVADELNÍCH HER
V NYMBURCE
Č Í S L O 5

V pátek dne 27. března sebral lru " SEN " třetí soutěžící soubor AHA ! Městského kulturního střediska v Lysé nad Labem.

Před uvítacím aktem a také po něm zazněly věty Mozartova "Divertimenta" v interpretaci dechového tria Komorního orchestru DKŽ v Nymburce.

Slavnostního přivítání se zúčastnili

za přípravný výbor SDH s. Řehounek
za MěNV v Nymburce s. Louda
za JZD Nástup Kostomlaty s. Krejčík
za OV SSM s. Herčík
za divadelní soubor Hálek s. Benešová

Divadlo AHA ! MěKS z Lysé nad Labem

vlastně oslavilo deseti letí své činnosti, prosincovým uvedením hry SEN, kterou na motivy Shakespearova Snu noci svatojanské napsal, režíroval, představil se jako scénograf a návrhář kostýmů Miroslav Pokorný, který ještě jako herec vytvořil velmi dobrou roli - koho jiného - než pana Pokorného, v původní předloze řemeslníka Kdouličku, ve hře režiséra amatérského představení.

Nynější soubor, přes změnu názvu, je pokračovatelem Hudebního divadla a jeho předností je, že sdružuje mladé, vzdělané a tvůrčími touhami spjaté lidi, kteří se chtějí svými inscenačními činy vymknout konvencím a tradicím. Vyjimku netvořila ani inscenace nejnovější hry " SEN " .

S E N

Jedna z nejhranějších Shakespearových her Sen noci svatojanské, plná propletenců a charakterových proměn, se žárlivým vládcem Oberonem, lyricky nadnesenou Titanií s chórem elfů, upřímně se milujícími a žárlivými dvojicemi Hermie, Lysandra, Heleny a Demetria, s věčně šibalským Pukem, strůjcem komplikací, tvořila, s využitím komických výstupů řemeslníků, fabuli pro novou fantastickou vizi Pokorného " SNU ". Kdo z diváků přišel na Sen noci svatojanské, musel si na tuto vizi zvykat. Vždyť nakonec, po rozborech poroty, si zasvěcenější divák musel předložit otázku, zda nechtěl autor manipulovat také s povědomím diváků.

...Sem, Pavučinko, Květe hrachový,
 Hořčičné seménko a Molíku,
 Zde, k tomu pánovi, úslužně se mějve!
 Kam půjde, před ním tančete a hrajte!

Těmito verši předznamenává v původní Shakespearově předloze královna vil Titanie svůj nový milostný, lyrický a cituplný vztah ke Klubkovi, jednomu z řemeslníků, který zapleten předivem intrik a za pomoci čarovných tůní květů, machinacemi nadpřirozeného Oberona, za pomoci šibalského Puka, místo cesty na zkoušku nese svoji oslu podobu lesem, kde ho rovněž čarovaná Titanie přijímá jako krásné a lásky hodné stvoření...

Leč ve "SNU" pryč s lyrikou...

Nastává tvrdá realita. Sen je vizí o manipulaci člověka člověkem. Hrou o vnucování názoru jiným prostřednictvím mechanismu, jenž zpočátku mocí vtlučen do hlavy, mění se naposledy v samostatně fungující stroj...

Titanie není ve "SNU" náchylná spokojit se s něžnou podobou lásky, ale mění se v chlípnou uchvatitelku, zvláště, když v Cslu, ve SNU v panu Moravcovi, nachází ochotného partnera. Vše doplněno běsněním choru elfů, nadšených jak se manipulace, za nastolení nízkých pudů, lehce povedla, tvoří jednu z nejzdařilejší zahraničních scén "SNU". Nesouvisí však se Shakespearem. Z jeho díla byly totiž vytaženy některé dějotvorné prvky, aby z několika překladů, vznikla kobra nové hry.

Porotě předsedá režisér RUDOLF BELZMANN

Jeho reakce na jednotlivé inscenace, jeho odbornost, schopnost vyslovit ty nejskrytější taje problematiky, zákrutů lidských povah a charakterů, kterými jsou divadelní postavy nesený, je neomylná a fantastická. Účastníci hodnocení by ho dokázali poslouchat snad časově neomezeně. V amatérských podmínkách se také na jeho názor těžko hledá odpověď, nemluvě již o obhajobě inscenačních záměrů. Při tom všem je projev tohoto hodnotitele tak laskavý, plný touhy po dobru, prospěšnosti myšlenky divadla.

Pro krátkost času se nelze plně vrátit k jeho rozboru SNU. Skoro se zdálo, že autor si odhalil to, co sám nepředpokládal, že lze ve hře najít. Pro autora všechna čest, že to ve hře opravdu bylo, neboť každý z tvůrců tvoří tak trochu podvědomě neseným...co by se stalo, kdyby...

Milí přátelé z Lysé,

Vaše představení bylo poznamenáno těžkou, tvrdou prací. Jen ten, kdo dělá divadlo, umí odhadnout, kolikrát jste se museli vracet k provedení exponovaných scén. Hra je poznamenána silnou individualitou režiséra, autora, herce, návrháře a

scénografa a zcela inklinuje k linii, kterou chcete v Lysé nad Labem prohlubovat. My, amatéři z Nymburka Vám k té těžké cestě přejeme hodně zdaru.

Výrok poroty

Předposledním soutěžním souborem, který dne 27. března 1987 vystoupil na Krajské přehlídce, byl divadelní soubor AHA ! Městského kulturního střediska v Lysé nad Labem. Materiál hry Williama Shakespeara Sen noci Svatojanské, poskytl autorovi, režiséru, dramaturgovi, výtvarníkovi a herci Miroslavu Pokornému i kolektivu herců příležitost k inscenaci, která přináší esebitou výpověď o problémech současného světa, zahrnující i vlastní autorskou tvorbu inscenátorů.

Spontánní, herecky vyrovnané a nápadité představení je hoř všechny složky vytvářejí kompaktní syntetický tvar, probíhá ve třech rovinách, které se prolínou ve vrcholovém bodě, který zároveň připravuje konečné myšlenkové vyznění.

Vzhledem ke složitosti vnitřních vazeb tohoto nově vzniklého celku by bylo potřeba zpracovat tento vrcholový bod s ještě větší sdělností. Pak bude inscenace, která je charakteristická svou divadelností a hravostí i schopností zatahovat diváka do hry, i svým myšlenkovým náhledem, nesporným tvůrčím činem.

Za porotu

JARMILA ČERNÍKOVÁ

ZPRAVODAJ JUBILEJNÍCH 20. STŘEDOČESKÝCH DIVADELNÍCH HER
V NYMBURCE
Č Í S L O 6

V sobotu dne 28. března 1987 vystoupil na 20. Středočeských divadelních hrách poslední soutěžící, Divadelní soubor TYL Sdruženého klubu pracujících LIAZ MNICHOVO HRADIŠTĚ.

Uvítání souboru

Soubor byl uvítán na schodišti foyeru v Hálkově divadle obvyklým způsobem. Před a po projevech zahrálo Dechové trio Komorního orchestru DKŽ v Nymburce a poté hostující soubor přivítali:

- za přípravný výbor SDH s. Jan Řehounek
- za Městs.NV v Nymburce s. Ing. Bohuslav Bitner
- za Kultur.komisi Měst.NV s. Zdeněk Pertlíček

Za přivítání poděkoval režisér souboru s. Pavel Štěpán.

Divadelní tradice v Mnichově Hradišti

Hraní ochotnického divadla v Mnichově Hradišti se traduje bezmála 155 roků. Současná podoba souboru se však začala formovat v období let 1964 - 1969. Za tu dobu soubor vyzrál a od roku 1981 vystupuje pravidelně na přehlídce vyspělých souborů Středočeského kraje. V roce 1984 reprezentoval soubor Středočeský kraj na Jiráskově Hronově, kde vystoupil s hrou Jana Drdy Dalskabáty, hříšná ves.

Smutná Gogolova komedie

Divadelní soubor Tyl z Mnichova Hradiště si tentokrát vybral nelehký úkol. Pro své soutěžní vystoupení nastudoval Gogolovu hru REVIZOR, která měla svoji první premiéru v roce 1836 a její napsání spadá do začínajícího ruského realismu. Jeho první autoři se snažili důkladným poznáním společnosti tuto napravovat. Komedie REVIZOR je napsána bez kladných typů. Není v ní hrdina, který by byl prototypem žádaného modelu společnosti, jaký si realisté přáli. Obě nosné postavy hry Chlestakov a Hejtman se svou komunní kamarilou, rozeznávají mezi sebou řadu situací, všechny však vyústí v zápornou pointu. Řazením a stupňováním situací je sestavena smutná mozaika společnosti a výsledek činí hru nesmrtelnou, žel přenosnou až k současnosti. Komunní, patolízalská, zlodějská a ustrašená klika kolem Hejtmana si vytvoří opilem falešného revizora Chlestakova, pěstuje si ho svými postoji, stupňuje jeho domýšlivost, chvástkovitost, nenasytnost až ke svému vlastnímu pádu, který však nic nenapravuje a komuna se zformuje znovu do ustálené šablony. Jen její členové poznali více jeden druhého, v pokrytectví a pohodlnosti jsou však dále tolerantní.

Gogol o Chlestakovovi :

Chlestakov zapomíná, že lže
a věří tomu, co říká.

Pod tímto heslem lze rozvádět všechny
situace hry. Čím více společnost okolo
Hejtmana věří Chlestakovovi, tím drzejší
výmysly Chlestakov předkládá.

Polemika při hodnocení

byla vedena jako obvykle fundovaně a taktně,
tentokrát členem poroty Milanem Schejbalem
dramaturgem Žižkovského divadla.
Předchozí nástin rozboru Gogolova Revizora
je sestaven z hlavních myšlenek, přednese-
ných k provedení Milanem Schejbalem.

Pěkným přínosem přehlídce

BYLY HERECKÉ VÝKONY VÁCLAVA VOPATA A JOSEFA FLANDERKY
v rolích Hejtmana a Chlestakova

Výrok poroty

Soutěžní část 20. ročníku Středočeských divadelních
her v Nymburce uzavřel divadelní soubor TYL Sdruže-
ného klubu pracujících LIAZ z Mnichova Hradiště.
Inscenací Gogolova REVIZORA v překladu Z. Mahlera.
Dramaturgickou volbu právě tohoto titulu lze jen
přivítat, protože i když se jedná o text klasický,
patřící do období ruského kritického realismu, na-
cházíme v něm poselství bezesporu aktuální, což je
navíc umocněno zajímavým, moderním příkladem, kte-
rý znaky kritického realismu povyšuje do roviny zlé
komedie a důrazem na postavu Hejtmana jí dává rysy
ostré satiry. Režisér i soubor si byli tohoto žán-
rového zařazení vědomi, avšak nebylo důsledně pos-
užíváno jednotné stylizace v charakteristice pos-
tav a řazení jednotlivých situací, aby myšlenkový
pesun a rozdělení kritičnosti mohlo být přesně vy-
jádřeno. Možnost vytvoření napětí celého předsta-
vení i dílčích situací byla svazována předem stano-
venou a téměř neměnnou charakteristikou postav i
zjednodušením v jejich vzájemných vztazích. Soubor
z Mnichova Hradiště známe jako vnímavý, poučený a
pracovitý kolektiv, proto věříme, že je v jeho scho-
pnostech dokončit inscenaci REVIZORA tak, aby aktu-
ální náboj předlohy byl sdálen v co nejúplnější
míře.

Za porotu

RUDOLF FELZMANN
předseda poroty

Výsledky SDH Nymburk 1987

Na návrh krajské odborné poroty jsou udělena tato čestná uznání:

- Ladislavu Kýhosovi za ztvárnění role Profesora Hygginse ve hře G.B.Shawa Pygmalion
- Josefu Flanderkovi za ztvárnění role Chlestakova ve hře N.V.Gogola Revizor

Na návrh krajské odborné poroty jsou uděleny tyto diplomy a s nimi spojené ceny:

- cena OOR Nymburk Miladě Chudobové za herecký výkon v monodramatu V.Hradské Commedia finita
- cena DK ROH železničářů Nymburk Václavu Vopatovi za ztvárnění role Hejtmana ve hře N.V.Gogola Revizor
- cena OKS Nymburk Petru Moravcovi za hudební složku inscenace hry SEN
- cena SKKS Praha Miroslavu Pckornému za tvůrčí a inspirační práci na hře SEN
- cena MěstNV Nymburk za nejlepší inscenaci SDH 1987 divadelnímu souboru AHA ! MěstKS Lysá n.L. za inscenaci hry SEN

===

Výsledky Krajské soutěžní přehlídky vyspělých amatérských divadelních souborů Středočeského kraje - Rakovník, Nymburk

1987

Krajská porota navrhuje doporučit k účasti na národních přehlídkách:

- DS Tyl SKP ROH LIAZ Mnichovo Hradiště s inscenací hry N.V.Gogola REVIZOR na Národní přehlídce ruských a sovětských divadelních her ve Svitavách.

===

-Divadlo ANFAS MěKS Černošice s inscenací hry E. a Vl. Zajíčkových KOTEL jako studijní představení pro vzdělávací část Jiráskova Hronova - na 2. místě

-Divadelní soubor AHA ! MěKS Lysá n. Lab. s inscenací hry M.Pokorného SEN, napsané na motivy W.Shakespeara, jako studijní představení Jiráskova Hronova na 1. místě.

-Divadelní soubor AHA ! MěKS Lysá n. Lab. s inscenací hry M.Pokorného SEN, napsané na motivy W.Shakespeara, jako představení hlavního programu Jiráskova Hronova - na 2. místě.

-Divadelní soubor Kolár DK ROH AZNP Mladá Boleslav s inscenací hry J.Kainara NASREDIN jako představení hlavního programu Jiráskova Hronova - na 1. místě

Tajemník poroty

Dr. MILAN STROTZER

Mimosoutěžní zakončení

V neděli dne 29. března vystoupil se svojí inscenací divadelní soubor Hálek z Nymburka. Již podeváté sehrál ferii Jiřího Voskovce a Jana Wericha CAESAR s hudbou Jaroslava Ježka. Hra měla premiéru dne 7. ledna 1987 a dočkala se značného ohlasu nymburského obecnstva. Když byla vybrána pro zakončení 20. SDH, byla prvním vyprodaným představením přehlídky. Zájem předčil očekávání a pro ty, na které se vstupenky nedostaly, bude hra reprisována ještě 1. května. Hálek zajíždí s hrou na přehlídky do Libochovic a Chlumce n. Cidl. a přátelskému vystoupení do Neratovic.

Inscenace her V + W + J v Nymburce

Provedení Caesara v Nymburce není ojedinělým dramaturgickým činem. Na jevišti Hálkova divadla v roce 1937 demonstrovali svůj odpor k nastupujícímu fašismu členové ochotnického souboru UNIE, vesměs příslušníci komunistické mládeže, se stálým jevištěm v Dělnickém domě. Sehráli hru RUB A LIO, pro kterou zájem obecnstva právě v Hálkově divadle. Po zřízení protektorátu přešel celý jejich soubor do divadelního spolku Hálek pod názvem Soubor mladých. Role Voskovce a Wericha hráli Jaroslav Havrda a Oldřich Falka.

O vánocích 1953 se vrátil Hálek k hrám slavné trojice, provedením hry TĚŽKA BARBORA. Inscenace měla třináct repris a Hálek s ní hostoval v Dusíkově divadle v Čáslavi 2 x. Role Voskovce a Wericha hráli Václav Kulich a Jan Paulů, který také hru režíroval.

V roce 1955, právě v tomto období, neboť derniéra byla 27. března, odevzdal Hálek snad svoji scénicky nejnáročnější inscenaci, ferii PĚST NA OKO. 21 obrazů v realistické scéně bezchybně představovalo 9 členů souboru. Inscenace byla oceněna KNV v Praze jako nejlepší amatérské představení a cenu za režii obdržel Jan Paulů, který opět hrál s Václavem Kulichem role V + W. V obou inscenacích hrál orchestr Dr. Bohuslava Sedlatého. Dr. Sedlatý za spolupráce Dr. Václava Holzknechta opatřil notové materiály a některé písničky transponoval z desek, takže přednosti inscenací byly hudební a textová čistota.

V roce 1959 se představuje svou první režii v Hátku Zdeněk Ulrych a studuje hru GOLEM. Sám hraje roli Voskovce a partnerem mu je Ladislav Horčic.

Nastala dlouhá odmlka a Hálek se vrací k V+W+J až v roce 1976. Za režie Přemysla Vrhela a choreografie Libuše Vrhelové provedl Hálek hru NEBE NA ZEMI, která se dočkala šestnácti repris. Představiteli rolí V+W se stali Ivo Müller a Josef Krejčík.

V roce 1978 studuje Hálek opět s režisérem Přemyslem Vrhelou a v choreografii Libuše Vrhelové SLAMĚNÝ KLOBOUK. Nastudování je velice úspěšné a dočkává se mnoha repris. Role V+W hrají Zdeněk Válek a Josef Krejčík.

A letos v roce 1987 tedy CAESAR a v partnerských rolích opět Zdeněk Válek a Josef Krejčík, režie a choreografie opět manželé Libuše a Přemysl Vrhelovi.

Kdo jsou Libuše a Přemysl Vrhelovi

Nyní jsou oba členy Hudebního divadla v Karlíně. Přemysk je dirigentem a Libuška hraje solové party.

Ale dříve...

Celý život u divadla. Nejprve opereta v Teplicích, pak celé dvacetiletí Přemysk za dirigentským pultíkem v Divadle na Kladně a Libuška jako tanečnice. Později oba přecházejí do pražského zábavního souboru Šantán u Pražské brány. V této kabaretní scéně oba pracují několik roků ve svých profesích. Přemysk, výborný komponista, umí dotvořit hudbu v potřebném stylu tam, kde zbyl jen text...

Je však také výborným hudebním skladatelem, autorem mnoha scénických hudeb. Je komponistou několika muzikálů. V oboru vážné hudby je skladatelem několika komorních skladeb. V oboru operety byl odborným poradcem při inscenaci Offenbach v čs. televizi.

Nová možnost

se naskytuje uvolněním místa sbormistra v Hudebním divadle v Karlíně. Přemysk je přijímá. Sbormistrem je několik roků. Uvolňuje se místo dirigenta a Přemysk se vrací za dirigentský pult. Libuška pak od loňského roku hraje solové role v tomtéž divadle.

Seznámení s manželi Vrhelovými

se datuje od inscenace hry NAŠI FURIANTI, kterou Hálek nacvičil v roce 1971. Režisér, po generálce zesnulý Jiří Škobis, nymburský rodák, si pozval oba manžele ke spolupráci na hře. Oba přilnuli k souboru a cítí se v něm jako doma. Také Hálek má k oběma vřelý vztah. Přátelský duch při práci a vzájemná úcta vytvářejí vynikající pracovní klima.

Přemyskova energie při režii je obdivuhodná, jeho vytrvalost příkladná. Cít pro míru profesionální.

A Libuška - kolikrát musela měnit pohyby a kroky začínajících tanečnic za jednodušší. Práce až úmorná však přece jen našla výslednici, která byla vlastní všem. A proto máme Vrhelovy rači. Oni sami věří, že Caesar nebyla poslední společnou prací.

O současném Hátku a inscenaci Caesara

Jsme si všichni vědomi, že dát v současném Hátku dohromady Caesara, byl úkol těžký. Soubor prodělává generační problém. Ve ferii se však blýsklo na lepší časy. Po-dařilo se splynout těm nejmladším, kteří na výzvu přišli inscenaci pomoci, s těmi zkušenějšími, kteří zvolna odcházejí? Zdařilo se naplnit ono známé...kdo roz-trhá na prknech jež znamenají svět podrážky...? Doufej-me, že ano. Rýsuje se několik plánů na další inscenace. A v tom je naděje..

A pokud jde o Caesara, víme, že:

- je dlouhá expozice ...
 - síly souboru jsou ještě nevyrovnané...
 - inscenace užívá hudby z jiných ferií...
 - hra má několik samoučelných, místních vtipů...
 - herci se nevyrovnaají mistrovství tvůrců...
- Přesto je inscenace příslibem.

Možná, že jsme byli příliš troufalí. Nemohli jsme splnit vše, neboť neoplýváme genialitou těch, kdo CAESAREM bojovali proti nastupujícímu fašismu a zesměšlili Benitta Mussoliniho. Jako divadelníci však, celým srdcem inklinujeme k k myšlénkám svobody a demokracie, které razili Voskovec a Werich, za pomoci nesmrtelných melodií Jaroslava Ježka v době, kdy boj legrací a optimismem proti fašismu, legrací nebyl. Chtěli jsme si troufnout, odvážit se znovu, ještě jednou v životě, u mnohých z nás už třeba naposledy, sáhnout po předloze hry Caesar a přimět diváky k přemýšlení.

Neboť

Když už člověk jednou je,
tak má koukat, aby byl.
A když kouká, aby byl,
a je, tak má být to, co je
a nemá být to, co není, jak
tomu v mnoha případech je.

J a n W e r i c h

A myslíme si, že to je nejlepší tečkou za letošními 20. Středočeskými divadelními hrami v Nymburce.

Je krásné, když se amatéři vždy znovu a znovu pokoušejí o osobní realizaci. Střetávají se s pamíjivými úspěchy i s nezdary. Vždy však zůstávají věrní touze po novém. Na každé inscenaci začínají znovu, znovu se potýkají s myšlénkami, slovy, pamětí, onou nutnou dávkou trémy, aby vše znovu překonávali a rozdávali výsledek své zájmové činnosti spoluobčanům.

Proto všichni věrní, nashledanou příští rok zase v Hálkově divadle v Nymburce. Vítězové i poražení - všem vám patří dík a uznání za to, že naplňujete svou touhu a dělíte se o své radosti s obecnstvem.

Zpravedaj 20. Středočeských
vadelních her v Nymburce pro
vás připravoval :
Jan Paulů, člen divadelního
souboru Hálek v Nymburce.